

[Bjørn Elmquist]

med denne redegørelse, at overvejelserne om Norden som kernevåbenfri zone skal finde sted inden for rammerne af Danmarks nuværende sikkerhedspolitiske orientering, dvs. NATO-medlemskabet. Deri er mit parti jo også enig og heldigvis med et bredt flertal i dette ting, og det håber og forventer vi vil kunne fortsætte.

Så kommer de sidste fem linjer i sammenfatningen, og det skal være mit sidste citat fra denne rapport:

»Når alle disse forskellige hensyn afvejes, træder det klart frem, at de nordiske kernevåbenproblemer må ses i en bredere sammenhæng.«

Det er også mit partis indstilling til spørgsmålet. Vi vil ikke afvise ideen, vi vil endda mene, at der kan være noget godt og rigtigt i ideen, men det er ikke noget, vi er i stand til at garantere selv her i de nordiske lande. Skulle man virkelig nå frem dertil, ville det jo ikke fjerne de atomvåben, som vi ved passerer danske farvande, som er meget tæt på os, og som på Kolahalvøen og andre steder i Sovjetunionen er rettet mod vort territorium. Det er helt klart, at den garanti, vi efterlyser i en sådan sammenhæng, må være en garanti fra de lande, som har våben rettet mod vore territorier. Det er fra dem, vi skal have en garanti for, at de ikke vil drømme om at fyre dem af mod os, og at de vil fjerne dem, så de ikke kan fyres af mod vore territorier. I venstre mener vi ikke, at vi kan opnå en sådan garanti alene ved en isoleret nordisk indsats. Det er noget, som Danmark og Norge, de to nordiske lande, der er med i NATO, må forvente at kunne kræve og arbejde for vil kunne opnås via vort NATO-medlemskab og via aftaler mellem de to supermagter.

Det andet punkt, jeg ganske kort eller endnu kortere end det, der er sket her, vil sige et par ting om, er fredsbevægelserne. Jeg er glad for, at der er fredsbevægelser; jeg er glad for, at der er folk, der håber og tror på og arbejder for fred. Vi må aldrig nå dertil, at vi tager den sidste gnist af håb fra folk, som taler om freden, og at vores svar til dem, der taler om freden, er et krav om øget oprustning.

Men de, der går ind i fredsbevægelserne, må gøre det med meget åbne øjne og meget kritisk sind, for jeg synes, at en del af de fredsbevægelsesaktiviteter, vi har set, har væ-

ret for ensidigt rettet den ene vej, nemlig mod USA. Hvad med nogle fredsbevægelser, der virkelig finder udfoldelse i Østlandene, i Sovjetunionen, i DDR? Der er tale om, at der er vestlige fredsbevægelser, måske endda med dansk deltagelse, der kan få lov at bevæge sig rundt på territorier derovre, men det er ad bestemte, afstukne ruter, og det er med ganske bestemte krav til, hvem der kan komme med. Så når vi taler fredsbevægelser, skal det tages med et gran salt; hvis det er oprigtig fred, man ønsker, må det rettes helt bredt.

Til allersidst om udenrigsministerens redegørelse: i venstre er vi tilfredse med den, og vi kan tage den til efterretning; vi synes, at den har en fornuftig tone. Den lægger op til en fortsættelse af det brede samarbejde, vi har om disse fundamentale spørgsmål i det danske folketing.

Kun ét ganske kort råd, og det er bare en strøtanke; jeg ved ikke, hvor meget der kan være i den. Udenrigsministeren nævner nye emner, der kan tages op i New York. Jeg gad vide, om man ikke skulle starte overvejelser om genetisk krigsførelse, det man på engelsk kalder Genetic Warfare.

Maisted (FP):

Ord, ord og atter ord. Hvis det var tilstrækkeligt til at løse de problemer, vi står over for med hensyn til nedrustning, så er jeg sikker på, at der havde udviklet sig en hel industri på dette område, og så var der faktisk ikke ret mange problemer tilbage.

Vi i fremskridtspartiet kan godt tilslutte os udenrigsministerens redegørelse, fordi den koncentrerer sig om nogle ganske væsentlige ting – det er nærmest det, der ikke står deri – nemlig at Danmark vil vedblive med at være i overensstemmelse med sine allierede, at det ikke agter at skeje ud, som hr. Gert Petersen godt kunne tænke sig, og at man kæder nedrustning sammen med sikkerhed og en forsvarsvilje til at opretholde det politiske system, vi kender i den vestlige verden.

Når man taler om, at der skal mobiliseres mere offentlig mening, ved vi alle sammen, at den offentlige mening, der bliver mobiliseret, har sin skævhed, fordi det er den vestlige verden, der bliver mobiliseret, og det skyldes grundlæggende, at to tredjedele af verdens befolkning er analfabeter og derfor ikke kan